

2014,10,11 Vera Lindman.

Lapsuuden muistelmia

Minä muistan erilaisia pätkiä lapsuudestani, tässä niistä muutamia. Aikaisin muisto on kun sota alkoi. Asuimme silloin Kotkassa, rautatien kadulla. Kun tuli hälytys, juoksimme (opettajientalon) kellariin, ja kun tulimme kotiin, ikkunat oli rikki. Seuraava muisto on kun olimme sotaa paossa Pyhtäällä, olimme siellä useamman vuoden, olimme uimassa muiden lasten kanssa, minä hyppäsin joen yli menevältä sillalta veteen siinä kuin isommatkin, mutta illalla tuli risusta kintuille, ei sen takia että silta oli korkea mutta siihen aikaan uitettiin tukkeja ja siellä saattoi olla uppotukkeja. Seuraava muisto on kun menin kouluun. Siihen aikaan ei vanhemmat vieneet kouluun, olivat kai töissä. Menin sisareni kanssa, mutta pelkäsin niin että menin koulun pihalla tikapuiden alle piiloon. Muistan myös kun kävimme isäni (papan) kanssa ongella ja vetämässä uistinta Strukan sululla. Se oli jännää kun olin pieni ja isäni piti varoa koko ajan etten putoaisi koskeen. kerran sain siellä asuvalta sulunvahdilta kissanpennun. Meidän lasten oli myös osallistuttava erilaisiin askareisiin, esimerkiksi uimaan ei päästy ennekuin kasvimaat oli kasteltu koska kaikenlainen ruuanjatke oli sota aikana ja vielä sen jälkeenkin tarpeen.